

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4343/2018
31.08.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Биљане Драгојевић, председника већа, Весне Субић и Слађане Накић Момировић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Горан Бранковић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Милан Катић, адвокат из ..., по тужби за супружничко издржавање и по противтужби за утврђење да не постоји право тужиље на издржавање, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 284/18 од 19.04.2018. године, у седници већа одржаној 31.08.2018. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог, изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 284/18 од 19.04.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву П2 88/17 од 08.02.2018. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев па је обавезан тужени да на име доприноса за издржавање своје бивше супруге плаћа тужиљи месечно износ од 15.000,00 динара почев од 17.03.2017. године па убудуће док за то буду постојали законски услови, најкасније до 05. у месецу за текући месец, на руке тужиљи или поштанском уплатницом, с тим што је дужан да доспеле рате уплати одједном са затезном каматом од доспећа сваког месечног износа до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је противтужбени захтев да се утврди да тужиља нема право на супружничко издржавање што би била дужна трпети и признати. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиљи исплати трошкове парничног поступка у износу од 74.100,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж2 284/18 од 19.04.2018. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставовима првом и другом изреке. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу трећем изреке првостепене пресуде тако што је тужени обавезан да тужиљи на име трошкова парничног поступка исплати износ од 68.100,00 динара.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену ревизију је благовремено изјавио тужени због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...55/14) и утврдио да ревизија туженог није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Ревизијом се указује на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП која, на основу члана 407. ЗПП, не може бити ревизијски разлог.

Према утврђеном чињеничном стању, парничне странке су закључиле брак 04.10.1980. године који је трајао до 22.03.2017. године. Имају кћерку и сина који су сада пунолетни и живе са својим породицама. Тужилца која има 55 година је све време била домаћица у кући туженог на његовој имовини, гајила је и подизала децу и обављала пољопривредне послове. Нема своју посебну нити заједничку имовину стечену у браку са туженим из које би се издржавала. Од јесени 2017. године, када је била приморана да напусти кућу, станује код братанца у селу Њене месечне потребе износе 30.000,00 динара. Радно је неспособна за послове домаћице – земљорадник у проценту од 50%. Бољује од вишеструких дегенеративних промена у зглобовима обе шаке и у коленима, а у пределу доњих половина обе бутине и на потколеницима постоји енормно проширење вена са лаким отоком у пределу обе потколенице. У пределу прстију обе шаке постоје задебљања које су повреде реуматске природе, односно ради се о дегеративном обољењу хрскавице обе шаке. Тужени поседује непокретност од 6,21.44 хектара која обухвата кућни плац од 5 ари, воћњак, њиве и шумско земљиште и стамбени објекат од 80 м². Запослен је као ложач у ... где је за прва три месеца 2017. године остварио просечну нето зараду у износу од 65.814,83 динара.

Имајући у виду утврђено чињенично стање, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су усвојили тужбени и одбили противтужбени захтев.

Чланом 151 став 1. Породичног закона прописано је да супружник који нема довољно средстава за издржавање, а неспособан је за рад или је незапослен, има право на издржавање другог супружника сразмерно његовим могућностима.

По оцени Врховног касационог суда, испуњени су услови из члана 151. став 1. и члана 160. Породичног закона који се у конкретном случају тичу услова и висине супружничког издржавања. Правилно су нижестепени судови закључили да је тужени у могућности да издржава супругу, старости од 55 година која нема довољно средстава за издржавање и нема могућности запослења, износом од 15.000,00 динара. При одлучивању о висини износа за супружничко издржавање нижестепени судови су правилно оценили материјалне прилике парничних странака.

С тим у вези нису основани наводи ревизије о погрешној примени материјалног права. Чињеница када се тужиља први пут обратила лекару, супротно наводима ревизије, не утиче на другачије пресуђење у овој правној ствари јер је из налаза и мишљења вештака несумњиво утврђено да тужиља није радно способна. Такође нису од утицаја ни наводи ревизије који се односе на здравствено стање туженог имајући у виду да он остварује месечну зараду у утврђеном износу, да је у радном односу и да има имовину. Утврђена обавеза издржавања у случају промењених околности подлежна је промени.

Правилна је и одлука о трошковима поступка донета на основу чл. 153, 154. и 165. ЗПП.

Како се ни осталим ревизијским наводима не доводи у сумњу правилност побијане пресуде, то је Врховни касациони суд одбио као неосновану ревизију туженог и одлучио као у изреци на основу члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа – судија
Биљана Драгојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић